پیشگام

د بنسټپالانو له خونړيو منګولو څخه د ژغورنې لار د ملي ـ دموکراتيکو ځواکونو يووالی دی

افغانان له لسيزو راپديخوا د فاشيستو بنسټپالانو په منګولو کې کړيږي، د دې کړاو يو لامل، د ملي او دموکراتيکو ځواکونو د ګډې جبهې نشتون دی. همدا بنسټپالان دي، چې کله د جهادي او کله هم د طالب او داعش په جامه کې، د ستمګرو بهرنيو ځواکونو او د سيمې د مرتجعي دولتونو د ښکېلاکګرانه سياست د پلی کېدلو لپاره ستمځپلي افغانان وژني او ربړوي.

په دې وخت کې د بنسټپالانو درې ډلې، په بېلابېلو کچو افغانان ربړوي. طالبان، جهاديان او داعشيان هغه درې فاشيستي بنسټپالې ډلې دي، چې ټول د بلوسګرو دولتونو مريیان دي. دا درې ډلې د ولسونو د غليمانو په جبهې کې ځای لري. طالبان، جهاديان او داعشيان، چې ټول مذهبی فاشيستان دي، نه يوازې دا چې د بېوزلو خلکو ګټې تامينولی نشي، بلکې دنده او ماموريت يې د خلکو وژل، ربړول او لوټل دي؛ له همدې سره خپل انګلي ژوند پايي.

نو پوښتنه دا ده چې د بېوزلو ولسونو او پرګنو د ګټو ملاتړي څوک دي؟ په لنډو کې ويلو شوو، چې د خلکو د رېښتني آزادۍ او هوساینې ملاتړي ملي ـ دموکراته انسانان دي، هغه انسانان دي، چې په برابرۍ او انسانيت باور لري او ستم ځپلو ته هوساينه او آزادۍ غواړي او له ټولنې څخه د ستم او زبېښاک ټولول خپله دنده ګڼي.

خو چا ته ملي ـ دموکرات ويلی شوو؟

دا پوښتنه په اوسنيو شرايطو او حالاتو کې، چې يو شمېر کسان ځان ته ملي ـ دموکرات وايي، يوه مهمه پوښتنه ده.

ليدل کېږي، چې د امريکا او لوديځ تېر ګوډاګيان او د سيمې د ځينو هېوادونو لاسپوڅي ځانونه ملي ـ دموکراتان ګڼي او د جمهوريت کوکاري وهي. همدا ډول، جهاديان هم د مليتوب او دموکرات توب ادعا لري او د «ملي» تر نام لاندې يې ګڼې شوراګانې او جبهې جوړې کړي دي. د دې تر څنګ طالبان هم د اسلام په چوکاټ کې ځانونه د «ملي» منافع مجاهدين ګڼي او داسې نورې ډلې ټپلې هم شته چې ځانونه ملي ـ دموکراتان ګڼي.

خو د بنسټپالانو د بېلابېلو مذهبي ځېلو او د بهرنيو ستمګرو د لاسپوڅو، ملی ـ دموکراتيکه ادعا يوه ابته او بېهوده ادعا ده، چې د ملت د دوکه کولو او د خپلو ګټو د خونديتوب په موخه يې کوي. څه چې څرګنده ده، مذهبي بنسټپالان او د ستمګرو بهرنيو ګوډاګيان، نه ملي دي او نه دموکراتان؛ټول هغه مريیان او غلامان دي چې د بل په آخور تړل شوي او په هماغه موګې شنيږي. د ملي توب لومړنی ستنه، خپلواکي او استقلال لرل او د دموکراتيکو ارزښتونو بنسټيزه ستنه د ولسي پرګنو دموکراتيک حق رعايتول دي، څه چې نه يې بنسټپالان لري او نه يې ګوډاګيان، څه چې نه يې بنسټپالان رعايتوي او نه يې ګوډاګيان، بلکې دواړو د خلکو دموکراتيک حق، ولسي دموکراسي او دموکراتيک ارزښتونه په وينو لړلي او ځپلي دي.

هغوی چې پر ګران هېواد د بهرنيو ستمګرو بمباريو ته اتنونه کول او د بېوزلو انسانانو وژل يې د «دموکراسۍ» او «جمهوريت» تر نامه لاندې په لېوالتيا بدرګه کول، نه ملي دي او نه دموکرات؛ هغوی چې د بهرنيو جهادي ګوډاګيان ول او يا هم په خپل منځني تنظيمي جګړو کې زرګونه انسانان ووژل، ولوټول او هېواد يې په کنډواله بدل کړ د ملت ضد او د دموکراتيکو ارزښتونو غليمان وو او دي او هغوی چې د اسلامي امارت په چوکاټ کې د امريکې، انګليس، سعودي او پاکستان د پروژې په توګه د ملت پر اوړو سپاره شول او ملت يې قصاص او تر شلاق لاندې ونيو او بيا شل کاله يې ولس په انتحاري بريدونو کې په وينو ولړو او بالاخره د دوحې د قراردادیانو په توګه پر ارګ ونتوتل، هر څه کېدای شي پر ته له ملي ځواک څخه.

د يادونې وړ ده، چې هغه وطن پلورونکي خلقيان او پرچميان چې لاسونه يې د ولس پر وينو سره دي او د غلامانو په توګه يې يو ستمګر دولت رهبري کاوه، په هيڅ ډول ملي او دموکرات ګڼل کېدای نشي، په تېره بيا، چې ځينې يې د جهادي ډلو سره د ولس پر ضد ودرېدل او ځيني يې له طالبانو سره او ځيني هم وروسته له بهرنيو ستمګرو سره د ولس چارمارۍ ته ملا وتړله.

خو دا په دې مانا نه ده، چې يوه پديده په خپل ضد بدليدلی نشي. که چېرې هغه خلقيان، پرچميان، جهاديان، تکنوکراتان، طالبان (البته په انفرادي ډول، ځکه په ډله ايز يا سازماني ډول ناشوني بريښي) د خپلو ډلو پر تېرو جنايتونو او خيانتونو اعتراف وکړي او له دې جنايتکارو ډلو سره په څرګند ډول خپل پرېکون اعلام کړي او پر ملي ـ دموکراتيکو ارزښتونو باور پيدا کړي، بې له شکه د ملي ـ دموکراتې جبهې په پياوړې کې ګټور تمامېدای شي.

ملي ـ دموکراتان څوک دي؟

له هغه ځایه، چې د افغان ملت ۹۵ سلنه دهقانان، کارګران او نور زیارکښه وګړي جوړوي، نو هغه څوک ملي ګڼل کېږي، چې د دې ستمځپلو انسانانو له منافعو او ګټو ننګه او ملاتړ وکړي. د دې ۹۵ فیصده زیارکښو او بېوزلو وګړو منافع څه ده؟ دهقانان، کارګران او نور بېوزله زیارکښان غواړي په یوه خپلواکه، آزاد او مستقل هېواد کې ژوند وکړي. د هېواد منابع او سرچینې د همدې زیارکښانو په چوپړ کې وي، نه د یو موټي لوټمارو شتمنو په واک کې. د ملت ۹۵ سلنه وګړي د هېواد اصلي واکداران او واکمنان وي، سیاسي قدرت د ملت د اکثریت په لاس کې وي او د هېواد برخلیک د همدې ۹۵ سلنې وګړو په لاس وټاکل شي. د ملت اکثریت لپاره ملي منافع، یانې د همدې اکثریتو ولسونو د منافعې خوندیتوب په مانا ده. دا ۹۵ سلنه افغانان باید د خپل کور (هېواد) مالکان او څښتنان شي، هر هغه څوک چې د ملت د اکثریت، چې هماغه کارګران، دهقانان او نور بېوزلې انسانان دي، له همدې منافعې او ګټې څخه دفاع او ننګه وکړي یو ملي انسان شمېرل کېږي.

ملي انسان هغه کس ته وایو ، چې جاسوس نه وي، هېوادپلورنکی نه وي، لاسونه یې د خلکو په وینو سره نه وي، د ستمګرو لاسپوڅی او ګوډاګی نه وي، له هر ډول ستمګر څخه کرکه ولري او له خپل هېواد او ولس سره مینه ولري. ملي انسان هغه دی، چې د اکثریت ولس تر څنګه ودرېدلی وي، ځکه د ملت اساسي برخه همدا زیارکښه ولس دی نه هغه پینځه سلنه لوټمار او ستمګر خاینان. هر هغه څوک چې د ولس له اکثریت سره مرسته کوي، چې د خپل هېواد څښتن وي، د سرچینو او منابعو صاحب یې وي، د هېواد سیاسي برخلیک او واک ولس وټاکي، پر ولس او پر هېواد د بهرنیو یرغلونو په وړاندې له ولس سره د ولس د منافعې لپاره ودرېږي، هغه ملي انسان ګڼل کېږي. د یو ملي انسان موخه، د ملت د اکثریت ، یانې د کارګرانو او بزګرانو او نورو زیارکښو او ستمځپلو وګړو هوساینه او آزادي ده.

د دې تر څنګ یو ملي کس باید دموکرات وي، ځکه بې له دموکراتیک حاکمیت او واکمنی څخه د ملت د اکثریتو وګړو منافع نشي تامینېدلی. د افغانستان معاصر تاریخ په روښانه توګه ښکاره کوي، چې ملي غورځنګونه که له دموکراتیکو ارزښتونو سره مل نشي، بریا یې ناشونې ده. د یو هېواد د مېشتو وګړو استقلال او خپلواکي هغه وخت خوندي پاتې کېدلی شي، چې د دموکراتیکو ارزښتونو پر بنسټ آباد شي.

دموکراتیک ارزښتونه کوم دي او څوک دموکرات ګڼل کېدلی شي؟

ولسي دموکراسي د دموکراتیکو ارزښتونو اساسي او بنسټیزه ستنه ده. ولسي دموکراسي هغه دموکراسي ده، چې د ولسونو د مبارزې او زیار او هاند په پایله کې تر لاسه شي، نه دا چې د بي ۵۲ په وسیله راوغورځول شي. هغه دموکراسي، چې ولسونه یې د مبارزې او کوښښ او سیاسي تشکل په پایله کې لاس ته راوړي، هېڅ څوک یې له ولس څخه اخیستلی نشي. خو هغه «دموکراسي» چې د «غټ غټ بمونو» او بي ۵۲ په وسیله راولېږدلی او یا صادر شوي وي د بي ۵۲ له بېرته الوتنې سره سم غوندېږي، څه مو چې ولېدل. د بي ۵۲ «دموکراسي» نه یوازې دا چې د ولس ملاتړ یې تر لاسه نکړ، بلکې د ولس له کرکې او انزجار سره هم مخ وه، ځکه دا «دموکراسي» نه یوازې چې د ولس لپاره نه وه، بلکې د ولس د وینې تویولو، وژلو، لوټلو او پر جونګړو او کورونو یې د بمبار «دموکراتیکه» پروژه وه، دا «دموکراسي» یوازې د یوې کوچنې سلنې هېوادپلورونکو تکنوکراتانو او جهادیانو په ګټه ده، چې په ښکاره توګه د بېوزلو ولسونو په وینو خړوبېدله.

ولسي دموکراسي، څنګه چې پورته وویل شول د ولس په مټ او بازو تر لاسه کېږي، نه د پروژې په ډول او د خیرات ورکولو له مخې. په ولسي دموکراسي که لوټماران، ظالمان، ستمګران، ګوډاګیان، ښکېلاکپالي او خاینان نه یوازې دا چې ځای نه لري، بلکې په جدي توګه ځپل کېږي او برعکس یې ولسونه له خپلو ټولو دموکراتیکو حقونو څخه برخمن کېږي. په دې دموکراسۍ کې ولس کولای شي خپله سیاسي اراده پر سیاسي واک تحمیل او واقعي سیاسي آزادیانې تر لاسه کړي، نه دا چې د لوټولو په تور بازار کې د شتمنو د ګټو د خوندیتوب لپاره د دموکراسۍ تر نامه لاندې وځپل شي، وغولول شي او قرباني شي.

د دموکراتیکو ارزښتونو یوه بله اساسي ستنه سیکیولاریزم دی. له سیکیولاریزم پرته، ولسي دموکراسي نشي رامینځته کېدلی.

د افغانستان ولس په بېلابېلو دینونو او مذهبي ګروهو وېشل شوي دي. دموکراتیک ارزښتونه دا اړینوي، چې ټول ولس، د دین او مذهب او فرقه ایزه ګروهې پرته د قانون، سیاسي ځواک، فرهنګ، اقتصاد او ټولنیزو چارو په برابر کې یو ډول مقام ولري.دموکراتیکه ټولنه یانې د ګرده ولس ټولنه، بې له دې چې دین یا مذهب یې په پام کې ونیول شي. نو د یوې دموکراتیکې ټولنې د جوړېدلو لپاره یو دموکرات باید په سیکیولاریزم باور ولري او دین له سیاست، قوانینو، پوهې او نورو ټولنیزو او اقتصادي چارو څخه جلا او د هر چا خصوصي کړنه وګڼي. هر هغه دموکرات، چې پر سیکیولاریزم باور ونلري، هغه یو

دروغجن او کاذب دموکرات دی، یو جهادی «دموکرات» دی، چې په اصل کې یو شرمندونکی بنسټپال دی. همدا اوس ګورو چې جهادیان څنګه په درواغو ځانونه «دموکراتان» ګڼي، داسې «دموکراتان» چې له سیکیولاریزم کرکه کوي او د ناورین په سترګه ورته ګوري.

دموکراتیک ارزښتونه د خلکو د برابرۍ له بهیر سره مرسته کوي، مرسته کوي چې ولسي پرګني د استبدادي ستم او ظلم څخه وژغورل شي. نو یو دموکرات، د دموکراتیکو ارزښتونو پلی کېدل د هېواد او ولس د ژغورنې لپاره لازمي او اړین بولي او په دې لړ کې بې دریغه هڅه کوي او یا د خپل وس سره سم د دې بهیر له مرستې ډډه نکوي. هغه څوک چې له «نړیوالو» او بهرنیو ستمګرانو څخه دموکراسي او دموکراتیک ارزښتونه غواړي، یا په بله وینا د دموکراسۍ او دموکراتیکو ارزښتونو سوالګري او درویزګري کوي، هغه نه ملي دی او نه دموکرات. هغه د سینګار شوی او خونړۍ «دموکراسۍ» او د «متمدن» استبداد او بلوس یو زرخریده مریی دی.

د دموکراتیکو ارزښتونو یوه بله ستنه په ټولنه کې د مېرمنو ونډه ده. په حقیقت کې د دموکراتیکې ټولنې د دموکراسۍ ترمامیتر، په ټولنه کې د ښځو نقش او رول دی. دموکراتیکه ټولنه نه یوازې دا چې په نرسالارۍ باور نلري، بلکې مېرمنو او سړوو ته د ټولنې د دوو فعالو انساني ځواکونو په سترګه ګوري او دواړه د پرمختګ او تکامل محرک ځواکونه ګڼي. دموکراتیکه ټولنه،د ټولنې پرمختګ، بریا او تکامل بې د مېرمنو له ونډې ناشونی ګڼي او هر هغه سیاسي، اجتماعي او اقتصادي او ... غورځنګ او خوځښت، چې په کې ښځې ګډون ونلري، ماته یې حتمي ګڼي.

د پورتنیو مواردو تر څنګ، یو دموکرات انسان ملي پیوستون هڅوي او د اقوامو تر مینځ د اتحاد او اتفاق لپاره کار کوي. البته د یادونې وړ ده، چې یو دموکرات په هېڅ توګه یو لوټمار، قاتل، ستمګر، جاسوس، نوکر او مریی د هېڅ قوم استازی نه ګڼي او له ملي پیوستون او د قومونو تر مینځ د اتحاد او اتفاق څخه موخه یې د بېلابېلو قومونو او ملیتونو د زیارکښانو او بېوزلو تر مینځ اتفاق او اتحاد دی تر څو د یوه ځپانده ځواک په توګه خپل تاریخي رول ولوبوي.

ملي ـ دموکراتان څه کولای شي؟

یو ملي ـ دموکرات تر ټولو لومړی باید د فرد په توګه خپل نقش ولوبوي. ملي منافعې مشخصې کړي او دموکراتیکو ارزښتونو ته کار وکړي. په خپل کور او کاونډ کې، په خپله سیمه او ښار کې، په کلي او بانډه کې تل د زیارکښانو له منافعې څخه، چې په حقیقت کې د ملي منافعې یو اصلي او بنسټیزه رکن دی، دفاع وکړي. بې له دې چې د جنایتکارانو قوم او ملیت او ژبه په پام کې ونیسي، د ټولو جنایتکارانو کرغېړن اعمال او کړنې افشا کړي. له هر ډول ستم او بلوس څخه د ولس د خلاصون او ژغورنې ملاتړ وکړي او په دې ډګر فعاله ووسي.لنډه دا چې د آزادی غوښتنې په پار ذهنیت جوړونه یو تر ټولو مهم ګام دی، چې یو ملي ـ دموکرات یې باید له خپل ټول توان سره تر سره کړي.

همدا ډول یوه ملي ـ دموکراته ډله یا سازمان باید د پورتنیو مواردو په رڼا کې هڅه وکړي چې له نورو ملي ـ دموکراتو ډلو او سازمانونو او ګوندونو سره، له کوچنۍ مرستې پیل او د یو بل د ملاتړ او حمایت تر څنګ نور کوټلي ګامونه واخلي. مشترک ټکي لا غښتلي کړي او له ګډ سیاسي دریځ نیولې تر مشترکو عملي کړنو پورې د یو بل تر څنګ ودرېږي. دا ډلې او سازمانونه، نن به له یو بل سره یوازې څو مشترک ټکي پیدا کړي، سبا به یې غښتلي کړي، بل سبا به مشترک سیاسي دریځ غوره کړي او بالاخره به په یووالي او پیوستون سره په سیاسي ډګر کې خپل رول ولوبوي.

همدا ډول هغه کینې سازمانونه، چې پر هېوادپالنې، هېواددوستۍ، ملي منافعیو او پر دموکراتیکو ارزښتونو باور لري، تر ټولو لومړی باید پر یوې مشترکې سیاسي ملي ـ دموکراتیکې جبهې کار وکړي. شاید کینې سازمانونه د بېلابېلو کړنلارو له امله ونشي کړای ژر په یو سرتاسري او یا په یو سیاسي کینې ګوند واوړي. خو پر یو مشترک ملي ـ دموکراتیک کار پانګونه آسانه او مقدوره ده. کینې سازمانونه او ډلې کولای شي له کوچني، تر ټولو کوچني ګډ ملي ـ دموکراتیک کار څخه پیل وکړي؛ له دې پرته له بېلابېلو «ایزمونو» څخه غږېدل، په خیالاتو کې د افغانستان وروسته پاتې ټولنیزه او اقتصادي بنه «پانګوالیزه» کول او بیا ورته د «انقلاب» نسخې جوړول، هغوی بابیزو ته پاتې کیږي، چې یو قړوتی یې د مجلسونو تودولو لپاره وایي.

کینې سازمانونه او ډلې ستر مسئولیتونه او دندې په غاړه لري. له دې څخه یې یوه، په ملي ـ دموکراتیک کار کې سره نژدې کېدل، پر یو ملي ـ دموکراتیک دریځ راغونډېدل او په یوې ملي ـ دموکراتیکې جبهې کار کول دي. که کینې سازمانونه دا ابتکار او

خلاقيت تر سره کړای شي، بې له شکه د بنسټپالانو په وړاندې به د يو الترناتيف په توګه راپورته او د ټولنې د راديکال بدلون لپاره به خورا مثبت او اغيزناکه ګامونه واخيستلی شي.